

Marine Liungh 1880

*Om det ikke er blevet noget før skal det da blive det første j skriver
i 1880. Skrevet den anden Jannuar 1880.*

*Aldrig fortvile, aldrig forsage
efter de tunge de mørkeste Dage
kommer dog Sommer engang.*

Den 8de Jannuar 1880.

Først nu er det en liden Andledning til at faa skrevet i dig min Dagbog det er allerede gaaet mange Dage af det nye Aar. O hvor j undrer paa hvad dette Aar skal bringe mig og min Ven. O hvilken Jul har j ikke havt nu, men det kunde dog været værre, spørger nogen mig hvorledes j har havt det i Julen svarer j, at j har været trekant og det har j sagtens været Søndag mellem Jul og Nytaar, som Severin reiste om Morgenen Kl. 4 efter Bestemelsene først, var det som om han gjorde eller ei ved ei j. thi det var slig Taage, saa skulde j være hjemme hos Erling da han var syg, men tanken da de kom paa Veien blev Mor sendt hjem da de turde ikke lade mig være hjemme saa alene for om mulig Severin skulde kommet. Da kunde j ei andet end le, da synes j det gik over alle Grendser. Men nu er Tiden over og j gaar her alene med mine Tanker og mine Kampe, søger at trøste saa godt j kan, du min Dagbog bliver vel ene min Trøst kun til dig kan j nu gaa med alle mine Tanker. Sist da Severin reiste fik j Breve og j kunde skrive, men nu, det er forbi og tro hvorledes han lever. O hvor ofte j Tankenne, synes de kunde ladet mig beholde ham, og alt kunde blevet saa stilt og rolligt, men nu skal det være et Leven for Alt, jeg synes mange gange det er saa grusomt men det er vel Gud der sender det Ogsaa hveit til vores begges beste. Gud gjør alting vel, hvor har j ikke sunget det medens Taarene har rent, hvad hjælper Graad, nu det er Feighed siger der og ei tage med hvad Herren sender uden Krav, men hvor vanskeligt at lade være. Alene gud styrke os begge to, den stakkels Gud, j synes det er verst for han, men Gud vil lønne han for hans Kjærlighed Og give ham fult igjen hvis det ei er hans Vilje j skal blive hans Hustru. maaske kunde j ikke gjøre ham lykkelig. Hvor rart det er, somme Tider synes j detei kan være muligt at Gudvil skille os og til andre Tider tror j det er hans Vilje dog det gaar som Gud vil, vi behøver ei at frygte, skal vi faa hvadvi her tragter efter saafaar vi det om det ser aldeles umulig ud, thi hvem kjender Herrens Veie og hvem var hans Raadgiver, nu et Meneske kan, intet udenfor ham og hvad der møder os i Livet er ikke fra Mennesker men fra Gud. Nu er det ogsaa en spændende tid for os, om Far faar Apotek eller ei, stakkels Fader hvor j skulde unde ham en Hvile paa sin Alderdom og at han maatte naa det Maal han

hele sit Liv har stræbt efter dog Guds Vilje ske, du kjære Gud vil styrke baade Far og Mor hvis de ei blev noget, thi da ved j de trang Styrke, det vilde blive en grusom Skufelse for dem begge, ja os alle.

M.L.

Den 24de Jannuar 1880.

Javist, jeg skriver sagtens ofte i min Dagbog, nu altid er det noget i veien. Maaske ogsaa lidt Dovenskap om Aftenene. Nu er det Lørdagsaften Kl. 10^{1/2} Atter har j lest et Brev fra S. , j synes nesten det var mere til meg end til Vedkomne, som j ogsaa sagde, j er glad han fikk Sangen saa har han da lidt Melodun tanker j han hitter paa. I Dag spurgte Far mig ved Frokostbordet om hvorledes det var med mig og den Fyren derbortre, han husker aldrig Severin, men saa husker j det det er vist, han havde Lyst til at spørge mig hvorledes det egentlig var om det var forbi. Det blev vel forbi da han var her svarte j, ja for os, men hvorledes er det med dig. Jeg svarte ikke og Mor kom med noget, j tror for at redde mig af kniben, eller maaske tilfældig glad var j og j gik min Vei, lige klog blev han. Jeg havde slig Lyst at sige som det var, men havde ikke ganske Mod. S. lovede mig Brev on nogle Dage i omtalte Brev og j har spurgt efter. men j kan ikke tilstaa andet end j blev skuffet, men han tror vel kanske at j helst vil have det saada, Gud ved j vilde det ikke saa j anden Marie. Jeg gaar og studerer paa en Plads om Dagen men det kommer ikke flyvende til mig, j kan jo ingen vente som intet hører, men er jo bunden og det for gaa som det falder, helst vilde j være fri og blive S.s` Forlovede for alle og bære min Ring som j med Rette kan og lade S. faa sin, men bu paa Tiden for nok herefter blive mit Valgsprog. Gudske lov j stoler paa han min kjære Gut. Og sviger han mig er det ved Guds Bestemmelse, lad mig aldrig Bebreide ham, han kan faa dem han verken behøver faa Ubehagligheder for eller vente paa. Lad mig altid tro, Gud gjør alting. Og hedre er det min Bøn, Gud velsigne Severin, han har gjort mig saa lykkelig! Som j engang sagde til A. Om j ei faar ham om det skal blive forbi, saa vilde j ikke undvære det, thi jeg har følt mig saa usigelig lykkelig. Min Søster Elise syg formodentlig Mavebetendelse, dog haaber j det gaar over, thi det vilde blive rart for mig om hun døde og leit for alle. Hun har været syg vel 8 Dage nu. Maaske nu er kommet Brev, det er ondt for at komme til Byen, men j kommer vel. Kanske han nu har faat Hyre, ja Gud være med ham altid paa Søen som paa Land " Herre hjelpe ham i hans Nød Og tage ham altid i dit Skjød" Gid han vil være heldig i sin Streben efter at komme frem og blive Skipper o hvor j vilde ønske det, det er blivet mig sagt at han vist aldrig blir mer end Styrmand nu fik være glad for det, og hvad blev det for mig at være Styrmands kone med en hel Del Barn som jo var rimeligt. Jeg tror nudette er blodt for at

skremme mig for de viste jo vor bange den Stilling en Kone kan komme i. mig gjorde det intet. Men j vil ønske til Gud han vilde blive Skipper om aldrig j fik ham saa skulde j sige fra. Gjemt er ei glemt dog har j intet imod nogen for det, thi j tror de tror selv de de gjør saa ret.

M.L.

Lørdag den 31te Jannuar 1880

Det er aldeles som j har tabt Lysten til at skrive, naar j ei kan skrive til min Severin som j elsker frem for Alt. Jeg kunde jo ogsaa skrive, thi j har jo egentlig ikke givet noget Løfte om ei at gjøre det, men j tror det er best for os. I Dag har j faaet Brev fra ham, han ønsker han kunde skrive hver Dag, men j tror ikke han tanker j ligesaa gjerne vil have og at j ønsker hver Dag, han vilde overholde hvad han kalder min Befaling. Jeg har den Tro at han tanker j har givet denne Befaling temmelig kaldt, at den ikke gjort mig noget. Jeg ved det jo ikke men paa mange af hans Ytringer synes jeg at skjønnede det. Dog det er jo ikke rart stakkels Gut, det er ei godt at vide hvem man skal tro, dog j tror saa fuldt og fast paa Severin, saa j synes han skulde tro paa mig. Men j vil være trofast saa han kan se j er værd at tro. Han tror ikke j kan sette mig ind i Forholdene der hjemme hos ham. men det kan j nogenlunde ialfald og j dømmer ei hans Stilling eller hans Opførsel enhver kan blive vred og være overilet og j ved Isak ei er grei Isærdeleshed naar han styres af en vis "Skomagenske". Jeg vilde ønske Severin vil være ude og at han holt sig ordentlig ikke fordi j tror han har været anderledes men Fristelsene er saa store for Sømanden, men j er hjemme og haaber og venter paa ham, og Gud vil hjælpe ham fra alle Fristelser Var j ei saa sikker paa ham hadde j aldrig ophørt at skrive, thi Brevene var dog ligsome at Led, nu kunde han jo gjerne forlove sig paa nyt og have fuld Frihed tilsyneladene, Men nei nei, Gud være lovet j tror han har en retskaffen Karakter der ei vil skuffe sin Marine. Han siger j skal ei tage noget Skrit til Frelsning. Formodentlig med at reise hjemeni fra. Men om j nu fik en god Plads for Din skulde j da lade den gaa, ja vel var det hans Ønske saa bøier j mig uden Modsigelse, thi han er Manden om ei for Folks Øine er det dog ham j har at rette mig efter han har vel sin Plan. Ja Severin j vil følge dine Raad og dine Befalinger, Du maa hjælpe mig hertil Gud. I Gaar vilde j saasandt muligt hørt efter en Husjomfruplads, men j blev syg maatte ligge istedet i Dag er j igjen frisk. Elise er ogsaa nu paa Bedring hun ligger nu paakled paa Sofaen om Dagen. Far er plaget af Byller svære Byllekomer. Nu godnat for i Aften. G.M.L.

Den 4de Februar 1880

En liden Hilsen til min Dagbog i Aften ogsaa. Nuer her Marked j er mellem j skal ud eller ei maaske siste Marked vi er i Kristiania. Intet nyt er nu sket, j drister mig til at sende en Sang i Dag ogsaa af eget Fabrik men j tror ei den var saa god

som den første. Gid j igjen snart kunde vente Brev men nu faar j vist intet hvis ei Sangen skulde hjelpe mig saa gjerne j vil have tør j intet sige, thi j kan ikke skrive igjen og da kan j ei vente Brev. Dog viste han hvor j holder mod Haab med Haab skrev han nok. Jeg har jo kun givet mig dette Løfte ei at skrive.

M.L.

Schulseaugen den 5/2

Ja j var da paa Marked i gaar aligevel. Erling og jeg gik sammen, min saa stille Erling ønsked kun efter Sin og j efter Min, Ja hvor j ønsked Severin hid, hele Tiden gik j og tenkte paa gid han var her nu for Julen men da havde j vel ikke kommet af Døren, dog haaper j det er den sidste Vinter vi skal gaa saaledes og det kan ei være saa heller, thi kan vi gaa slig hver paa vort Sted. nei vi tranger nærmere Bekjendskap hvis vi skal blive som vi ønsker, Mand og Kone, nu er vi da rent Fremmede for Hverandre vi maa have Omgang. Severin har sagt j skal være rolig og intet Skrit tage til Frelsning. Saa j vil gjøre det saa faar vi se hvorledes Sagerne staar om en Tid. Jeg gleder mig i at j tror vi kommer til Lauervig, thi da kan Severin tage Hyrer derfra og saa faar vi da sees og Far og Mor maa vel gie sig naar de skjønner vi holder ved. Hvis ikke saa bliver vel saa at Erling og j kommer til at side nogen La Gud være med os paa hver vor Vei. Selv kan vi intet gjøre. Gid bare Erling fik Eksamen, han har været Eksempelverdig i aar med Skolegangen og Læsningen, Gud ske tak j har ham til Bror ingen vilde j heller have og intet i Livet skal skille os ad saa sandt Gud hjælper os. Han har feilet, ja det er vist, men den der er syndefri koster den første. Men.. Er det ikke Guds Naade at vi er faldt paa den Vei, kunde ikke ogsaa j sodt som Gunhild j har aldrig været prøvet. maaske kunde ikke j staaet. Saa Herre hjelp os alle arme Mennesker. Og du Gud har Tak for du har styret mig herintil følg mig og saa herefter og lad aldrig min dyrebare Severin eller min kjære Erling faa Grund til Sorg over mig. Hold da din Haand over os alle. Og dette er stadig min Bøn, Herre hjelp Severin og mig lad os blive lykkelige til slut. Farvel for nu. M.L.

Søndagseftermiddag Schulsehaugen 8de Februar

Det var saa pudsigt sidst j skrev fremhevde j Erling og j havde vel ikke mer end lagt bort Bogen saa kom han hjem og var paa en Slør, og det mit paa Dagen omtrent KL. 2, det var rigtignok sist paa Markedsdagen. Om Aftenen var det Møde Erling gik paa Skolen sagde han ei kom hjem før Mødet, men skulde gaa lige dit, naturligvis for Skolens Skyld. Og saa heldigvis maa j vel sige møder j ham i Carl Johans Gade temmelig god. Men da blev j rigtig forskrekket hvad skulde j gjøre tage ham med paa Møde var felt lade være turde j ikke og selv var han saa bli over at han havde gjort det, j skulde et Erinde paa Drammensveien og havde en Pige med som han nu gaar og gjør sine Hoser grønne for. han blev saa med og, j ved ei om Rakel forstod hvorledes han var. Paa Veien

gik det noget af ham, men han var sandelig ikke bra j kunde ei lade være at graade, for j syes det var saa felt da vi skulde paa Mødet. Men det gik nu temmelig heldig aligevel, Far ser nu ingen Ting ogplen heller ikke Mor skjøjte det jo straks, men hun som j søger at skjule Alt, j fik nogle Pebermynter fat og gav ham for Lugten og bød saa frem til alle paa Mødet, og tog ham med mig med det samme Mødet var slut, saa han ikke skulde faa tale med nogen, thi i Talen røber han sig straks. Saa han slap vel der fra om Aftenen ogsaa efter Mødet da varplen her oppe og vi spiste og Alt gik vel. Jeg bad ham i et vek til og ikke tale. Han var saa ergelig han skulde været vek netop den Dag, thi Rakel var hjemme hos os. men tilpas til ham, j haaber han er saa dum og forlover sig der, j har nu bedt ham og han skal prøve sig frem, men han kan vist ikke holde sig er j bange. Bare han er rolig til Eksamen er over, saa faar han siden gjøre som han vil, han maa jo selv betale, som han synger, "her hjælper ikke Penge og her hjælper ikke Guld, her hjælper ikke blanke Rigsdaler, men hun maa selv for Syndene betale". Saa gaar det nok med os alle. Sist i denne Maaned tankte han at komme op hvis ikke i Marts, det er saa mange som maa forand. De der har været oppe fra den Skole i Aar har alle faaet Beste Karakter Løvedag var han bedt til en Elev som var ferdig med Eksamen havde faaet den Beste Karakter for baade ifjor og i aar. men han fik naturligvis ikke Lov. Engang før var han bedt bort hele Skolen var sammen med Lærer Erling ikke, det er merklig at han finder sig i det som han gjør, men han lover han skal tage igjen det forsømte hvis han faar Eksamen. Det undrer mig ikke. For nogle Dage siden. afbrut og glemt Fortsettelsen.

Løverdagsmorgen den 14 før Frokost.

Nu skulde j vel lidt at medele da her har været Skiensfolk. Ja saa langt kom j dengang, nu er hele Dagen gaaet Kl. er snart 11 Aften. Jeg sagde her har været Skiensfolk ja ganske uelig HR. Carl Stausland havde vi den vi den Fornøjelse at have her i nogle Dage. Han havde meget at sige mej og var rigtig Hyggelig Stakkell, skjönt han var bedrøvet for j havde gaaet hen og forlovet mej, da han formodentlig noed Haap havde havt Haap. Han loved nu paa han skulde blive Ungkar i al sin Tid, og han sagde han var den troeste ligeste, thi enten En eller ingen. Han sagde ligeledes at min Forlovede havde gjot et svært svert Indtryk paa Fredrik han havde ment j kunde blit, en Tid endnu, j havde aldrig troet at Fredrik nu havde noget tilovers for mig, om han nogensinde har havt det, som j nu sterkt tviler paa, men Carl vil nu have det saa at Fredrik har været lig ham. Det er ikke godt for dem stakkels, det kan j da skjønne for om j holt af Severin og fik høre at han var blivet forlove kunde da noget være grusommere, det er godt det ikke har foldt i min Lod, den j elsker elsker mig igjen med en Kjærlighed. Carl sagde rigtignok at j aldrig maathe stole saa trygt paa en Sømand, thi han havde en Kjæreste i hver By, men j stoler ubetinget paa min

Sømand min Severin, at han kun har mig, bliver j skuffet heri gaar det tilbage paa ham selv. Jeg sagde og til Carl at det var Undtagelser, men mente nei. Som jo var urimeligt og sagde mig et Vers i den Anledning. Han sagde ligeledes at j Alvor af sagen og vise dem at j var Mand for at handle i den Ting paa egen Havne. Han fortalte mig om Severins Besøg nylig i Skien og Jomfru Kjærs Forhør og synes Severin bestod sin Rolle udmerked da som bestandig. Jeg lagde ikke noget Skjul paa vort Forhold han spurgte hvorledes det var nu j sagde forbi indtil videre , vi vil se Tiden an, Siger du enten Severin eller ingen Marine, ja det gjør j faar j ei han saa kan de have alle andre for sig selv osaa da gifter j mig ikke. Saa staar det for mig nu. Saa staar det for mig nu. Sa det synes han var som det skulde være, men j maatte for ham gjerne Giftermaal være, underforstaaet uden med ham. Han var vist ergelig paa Severin at han skulde komme i Veien for ham. Sa stakkels Carl j bød ham Broderskap igjen, at han kunde holde af mig som Søster, og her vise sin Troskab, men j fik intet Svar. Tilslut Sad j ham, at han ei maatte misbruge min Tillid og Fortrolighed at han ei maatte lade den der borte faa for mange Nyheder, og det loved han. Jeg vandt min Filepine af han fra j var i Skien i Sommer, det havde j ei troet, og fik Konvulutter og Papir samt en Almanak i Nysølvs Bind om ikke men egte. Han havde ønsket at tage mer i, men han turde ike paa Grund af Omstandighederne. Det var ligom j vak da j hørte Carl var kommet, det var nesten ham j minst vilde seet nu efter Forlovelsen var kommet frem. Men j tvang mig til at være inde første Aften, da j var bange for han skulde tro j var ræd eller lignende, hver Gang j merked han saa paa mig kunde j ei lade være at smile enten jeg saa op eller ei, thi j viste jo han viste Bedsked. Men han var over Forventning, han lod mig nok vide han intet havde at leve for nu mer da j var forlovet og at hangjerne kunde blive hvad det skulde være, men han forsøgte ikke en Gang at klandre paa min Severin eller paa nogen Maade sette ham i dorlight Lys for mig, nei heller opmuntre mig til at holde ud og ei give tabt. Jeg ved ei om Severin ligte j lod ham forstaa at det virkelig var sandt vi var forlovede, men det undskylder han nok vist, j synes at han lige godt kunde høre det var mit fulde Alvor, det er saa ingen Hemlighed langer ligevel og godt er det. Jeg er lige glad nu om alle vidste det naar det er kommet frem her hjemme. Carl havde ikke hørt nogen uden de Unge tale derom. Styrmand Salvesen havde fortalt Peder det og Peder Fredrik. Fredrik skrev Brev paa Rim til Carl her medens han var her hvori han berører mig som hans Flamme og sligt. Saa hold du paa min gode Fredrikdu bliver vel snart lei af det. For mig gjør du intet. Godnat for nu M.L.

*Jeg har i Dag faaet et nydiligt Sybord af Mor og Far meget uventet.
M.L.Shjulsehaugen den 16de Februar. 1880.*

I Dag berørte Mor for første Gang min Forlovelse. Hun synes jeg taledede for meget med Carl til at være en Forlovet Pige, hun viste ikke hvad vi taledede om og j sagde intet, undtagen j ei var mig bevist noget anstødelig begiven for ham. Nu havde hun det at skyldede paa j var forlovet, en anden Gang vor det var det noget andet, thi der taales jo aldrig j taler med en Gut og hvor meget de end har passet og skjønt har j aligevel faaet tale med En hvad ingen anede før nu, da Sladderhankene begynte sin Profetion. Dog det er godt Severin det er kommet frem og paa Mor i Dag kunde j skjønne hun troede det fremdeles stod ved Magt og intet i Verden skal skill mig fra Ham, min Kjære Severin, uden ham selv. Nei Severin, kan være saa tryk sin Marine hun verken gjør eller lader noget du ei maatte se, thi Kjærligheden er her stadig og j bryder mig ikke om andre end dej min eneste Ven. Jeg har vist skrevet op det vesentligeste af vor Samtalemsaa det kan sees. Han, Carl venlig fik da det medsig at enten Severin eller ingen, faar j ikke ham kan det være det samme med Nogen, thi j gifter mig ikke kun for at blive gift. Jeg har i de sidste Dog langted meget efter Severin og j synes det er felt at han skal saa langt vek, men det er jo Sømands Lod, en Sømands Hustru eller Kjæreste maa jo finde sig i Adskillelse og Savn af den Kjære det er deres Lod, men naar han saa kommer Hjem den Kjære Gut eller mand, da er det glemt alt hvad vi har døiet og vi er saa glad og fornøyd. Jeg faar leve i Haabet om en Hyggelig Vinter i min Severins Nærhed. og i den Tid han er ude bede Gud bevare ham og føre ham vel beholden hjem til mig igjen, Ggud velsigne ham min Kjære Gut. Nu faar j vel snart Afseilings Brev, Gud ved hvor j venter paa hans Kjære Brev, og hvor venter ikke han paa at faa et fra mig, men naar han kommer ud kan j vist ikke afholde mig fra at skrive ham til, j kan jo vide hvor han langter,

Adjø for nu. M.L.

Den 14de Februar 80

I Dag har j vært saa trist og ønsked mig saa i min Severins Nehed, men Ak den lange Vei skiller os og maaske er han allerede paa Farten, ja Gud hjælpe os for de mange Langselens Timer vi kommer til at faa dette Aar men ogsaa det vil vel gaa og da haaber j det er forbi med nogen Hemligholdelse, ja da kan vi vist ei holde det ud længer slig, thi det er ei Mening i Severin vil fordre noget andet, hvad er det at være forlovet og skilte som nu, det kan jo ei gaa længer. Da hvor j i Dag har følt Savnet af min Kjære Gut og han stakkels hvad føler ikke han, men j vil haabe Tiden maa gaa nogenlunde for os. Erling og j har talt saa om Severin i Dag, om alle Ting i Fremtiden. Naar Severin bliver Skipper, og j hans kone saa vilde Erling se at faa Styrmandshyre paa Skib og vi skulde da drage afsted alle tre. Da vi blev rent livlige ved Tanken om hvor gjilt det skulde blive. Og vi følte os saa trygge med Severin ved vor side. Ja om Gud nogensinde lader mig opleve den Dag da Severin og j bliver forenede for stedse da ingen skal kunde skille os, o hvilken Frydefuld Tid! Herren hjælper os dertil. Og mig til at gjøre ham rigtig

lykkelig, min hjertens Ven. Jeg vilde ikke bytte min Severin bort med noget paa Jorden, thi j ser ingen Lykke uden ham, men med ham øynes j at faa alle mine Ønskers Opfyldelse, j er saa glad og tilfreds i ham, Gud lad mig bare beholdenham, og la os naa den Tid vi begge tragder efter og leve længe og lykkelige med hverandre og naar vi da skal herfra, Kjære Gud saa lad os havne hos dig og lad den af os der staar igjen ikke gaa længe alene, men snart følge den Bortgangne Kjære, thi hvor øde og tomt vil de ei Pladsen blive om du tog Severin, men En af vores Nerværelse kan jo tranges, saa det passer du selv, lad os helst leve sammen glade og lykkelige og ikke glemme dig i vor Lykke, men have dig med Kjære Gud hvor vi ferdes og du maa velsigne os. Vær ogsaa med min Kjære Severin paa hans Togt denne Sommer og let Tiden for ham lad ham stadig have den gode Tillid til mig som han nu har og lad den heller aldrig faa Grund til at blive svekket. Du kjender min Kjærlighed Fader og ved kun den gjelder ham og at j elsker ham, af mit ganske Hjerte, kun tilhører ham. Lad ogsaa han Kjærlighed ubesveket, lad denne Severins tid, kun gjøre os end stærkere i Troen og Tilliden til hverandre og vise at vi er bundne med en Dyd der for Menneskehaand er uopløselig. M.L.

Schulsehaugen den 20^{de}

Saa nu har her vært Lauen igjen og j har igjen faaet Valget, enten slippe Severin eller du og ikke for en Tid nei for altid, men det bliver det intet af, thi hvad der i Tiden kan komme raader verken j eller noget andet Menneske for. Jeg bliver vel nøt til at skrive til ham fremlegge for Høyesteret, men Tanken er todfri Gud ske Lov j kan mindes han saa længe j lever, og Guds Vilje sker det ved vi begge. Nu spørges det om han kan holde du og vente, han maa jo da melde sig paa nyt. Men det faar staa i Guds Haand, skal j have ham saa faar j ham og hvis ikke, maa j vel sige det var best saa, Gud gjør alting vel. Men hvorledes j skal skrive fatter j ikke, at j skal sette paa Papiret, Alt maa være forbi medens mit Hjerte bløder o j synes det er saa grusomt. Jeg kunde jo reise, men at forlade Hus og Hjem og tjene Brødet, egnest j lidet kan nytte da Severin ei er i den Stilling han snart kan tage mig. Og den Ventetiden kan meget forandre hvad kan ei ske paa et Aar. Jeg var i Dag tilbyd en Plads som j gjerne havde taget hos Kammerherinde Løvenskjold som Kammerjomfru, den beste Plads af den Sort i Byen, det haart at slippe den, thi da var j jo fri, men Far og Mor var saa rent imod, nu staar Far ogsaa paa Nippen til at faa Apothek og da reiste de jo fra Byen, j faar føie mig i dette og i Alt saa langt j kan. Gud ved hvad det koster mig, men holder j det ikke du løser Gud mig maaske fra Verden og det var vel bedre, skjønt j synes saa Ung og dø, det er saa felt at blive lagt bort i den kolde mørke Jord jemt og glemt, vel vilde vel nogle Taarer flyde ogsaa paa min Grav, men snart var det glemt at j nogensinde var til. Jeg ser med Søster Marie, hun er død og nesten i Morgen den 21de havde det været hendes Fødselsdag hun havde vel været 27 a 28 Aar men

det er kun som en Drøm at hun nogensinde har været til. Og saa er det med alle Dog naar Mor døde synes j det maatte føles bestandig, j skjønner ikke hvorledes det skulde blive hjemme da alting gik vel op. Men hvorfor tale om sligt som kan hende, j takker Gud saa længe han under os hendes Nerværelse den er sagtens nødvendig. Dog varst af Alt vilde det vel være for mig om Severin skulde blive borte. Gud hjælpe mig det er saa mangen Pige som har mistet sit Kjæreste i Livet.

Tante har lovet hun nok skal klare det med Severin, j spurgde om j skulde sende Ringene, men hun mente "Nei", helst vil j ogsaa beholde alle hans Erindringer om j da ikke fik ham saa kunde j da have et Minde om om j engang har levet og været lykkelig om end kort. Jeg vilde ikke for min Del ønske det ugjort, men for Severins Skyld hvis det intet skulde blive ønsked j at j aldrig havde været jo thi j tror det vil smerte ham uhyre, men det er ei utroskab, Gud ved hvad j føler hvad j lider. Han har set mine Taarer og hørt min Lykke.

M.L. Kl 12 nesten Aftenen

Thorsdag den 26de Februar 1880.

Nu er det morgen Dage siden j skrev i min Dagbog, men det har vart Hendinger og j er og har været ikke ganske bra. Jeg tanker mangen Gang Severin burde se mig nu med mine blaa Ringer under Øenine, men af glæde over Gjensyne saa ham den vel ikke og maaske gik de vel ogsaa vek. Atter har j faaet Brev fra min trofaste Ven og nu har j faaet to hemmelige nu j har jo ogsaa skrevet et direkte til ham, men hvad vor det er hemmelig ledet dog j ved han er taknemelig derfor kjære Gud. Det er rart om han holder du, thi han kunde sagtens faa den, som bedre var og hvor han maatte faa Datteren med første Ord istedenfor her maa han have meget ubehageligt, men j tror han er trofast aldrig fik j en der vilde passe saa for mig forstandig alvorlig og bestemt, saa har j tankt mig hans Karakter. Og saa bør jo en Mand vare og paa samme Tid munter og behagelig. Saa nu lakker det til han skal du paa den blaa Myren Gud være hos ham paa Sæn og i Land. Halvor var oppe i Aften for at sige Farvel han skal og du. Carl Kristoffersen reiste i Gaard, j fik ei tale ved ham, han sendte Bud og bad mig komme ned, men j turde ei ganske for Mor saa j lod være. Jeg er fremdeles i studering paa hvad j skal gjøre enten blive eller reise og frit bekjende min Forlovelse med Severin, men det bliver vel riktigst j bliver og ser Tiden an, meget kan jo forandre sig paa et Par Aar. Det er ei godt j fik jo Erling ogsaa, naar han blev ordentlig og kunde være mig til Hygge vor det ingen Sag, men skulde han blive uordentlig saa laa han jo paa mig det vvar forskjel kunde j gifte mig og vi kunde have ham hos os, Severin vilde vist ikke negte det naar han opførte sig ordentlig, og det vilde han gjøre naar han havde Severin dog den Tid den Sorg. Gud hjælper ham velstakkels Bro, han har virkelig været upaaklagelig i Vinter. Jeg har faaet et meget hyggeligt Arbeide i at gaa til Josephine hans

fordums Kjæreste og gjengive alle hendes Breve Fotografiet har j taget det kan være Moro at have.

Godnat for i Kveld. M.L.

Shulsehagen den 1te Marts 1880.

Nu atter til min Dagbog og faa lettet mit Hjerte, Jeg havde ønsket j havde kunnet skrevet til Severin til Svar paa hans Brev af den 25, men da han engang antog Afreisen vilde ske i Dag havde intet Brev naaet. Nei j vil ikke sende omtalte Brev Betenkligheder havde j før havt og da j fik hans Brev bestemte j det for Severin, at j nogensinde troede det muligt at sende det kan ikke j skjønne, j maate været rent forstyrret af Tanker og lidelser, thi Gud ved j har lidt, ja han ved Alt. Men ogsaa min Beslutning, at Severin fremfor Alt. Jeg kan opgive til en Tid og vilDe i Guds Navn gjøre hvad De vil, da har j gaaet saa langt j kan, maaske har j allerede da gaaet for langt, det spørges hvorledes j holder det du. Dette svar skal de faa naar det igjen kommer paa Bane. Jeg er aldeles enig med Severin i at det ei havde været rigtig at sende ham et saadant Brev, thi Kjærligheden er en alvorligere Ting end at tage paa den Maade. Jeg er saa hjertelig glad det er brandt. Dog havde det vist maathed gaa temmelig hart paa skulde j sent det. Saa om Vennen er reist. isaafald kom de vel kun til Langesund efter Vinden her at dømme; thi her er Syd Osten temmelig stark, og Storm beledes, Gud bevar ham du paa hans lange Reise og lad os naar høsten kommer igjen samles sunde og friske og med lige fuld Kjærlighed og j siger som ham evig Severin, Gud hjelpe mig hertil og til at blive en god trofast Hustru for min elskede Severin, der kan være ham en Støtte og Hjelp gjennem Livets mange Bekymringer, ja j ønsker til Gud j vil blive en rigtig Hustru for ham, Heren høre mit Ønske og opfylde det. O naar alle Hindringer er overstegne og j fuldt tilhører min Hjertens Ven. O hvilken salig Tid. Gud være lovet j har fundet En der elsker mig saa trofast og varmt og vil gjøre det hele Livet igjennem, hvilke Støtte vil han ei blive for mig, O du dyrebare Ven kunde du se min Kjærlighed, kunde du føle mit Hjertes Slag for dig du vilde reise du med gladere Sind end maaske er Tilfeldet, men En Gang skal du erfare at j er tro som Gud og elsker af hele mit Hjerte.

M.L.

Thorsdag den 4de Marts 1880.

Endskjønt j i Aften er temmmelig træt maa j dog for min Dagbog udøve mye af mit Hjertens Inhold. O hvor j i Aften har langted og undres, j gik i Formiddag til Byen i det Haap j skulde faaet Brev fra Vennen, men blev skuffet og saa gjerne j nu vilde skrive tør j ei før j hører nermere. Ret som j sidder kommer Taarerne uvilkorlig, Langsel er fel og j der ei tør sige det heller, j skal ja ligesom have glemt ham, Gud ved j er hos ham i Tankene mange Gange om Dagen. O hvor j ønsked vi var fri o at vi frit kundetale om vor Kjærlighed og Lykke. I Gaar følte

j mig saa let og lykkelig, j fik tale om Han min elskede Severin mit Alt, først og sist er han i mine Tanker og i min Tale der j kommer frem. Stakkels Andrea, har faaet Sikkerhednfor at med Erling er det slut. Hun graad saa, j havde nu den hyggelige Post at overlevere Brevet. hun har hele Tiden trod Alt hun har seet og hørt af ham og om ham, havt Haap men nu var det forbi sagde hun. Naar j skrev til Severin, kunde j hilse ham og sige hun var blevet Enke. Saa lod hun mig tale om os, Severin og mig, saa vlde hun glemme sin Sorg over vaar Lykke. Saa nu har j kun dig og j haaber ham til Venner, nu maa ei du slaa op Marine, I din Lykke vil ogsaa min blive, j faaer fra Smuler af Eder. Stakkels Pige, j ved hvor det maate være felt hvis Severin sagde ligeder til mig, da kunde j lige godt dø hvad havde j at leve for naar j ei havde min eneste Ven naar han forskjød mig, a hvor felt, j kan ei tanke Tanken du. Han har sagt han vil elske mig til Døden og han kan ikke svige, hvem var da at tro. Nei Gud i Himlen forbyde sligt fra begge Kanter, men Han hjælper os til at naa vort Maal at blive lykkelige i hverandre og med hverandre. Hvilken artig Fornemelse at vide sig elsket og have en man ser op til i alle Ting en rigtig Mand og Gud ske Tak at j har faaet Severin til Ven han vil føre os videre til Mand og Hustru saa han kan blive min Beskytter i Virkligheden og lad mig snart faa høre hvor han ferdes. Jeg er ei saa var her om Dagen, men det gaar vel for hver Dag, det er ei rart om j rigtig blev syg, intet tærer mer end, Langsel og Sorg efter sin Forlovede, ja min Forlovede du dyrebare Severin Gud være lovet nu og altid for dig. Lad mig ogsaa blive hans Lykke saa er Alt Vel.

M.L.

Schulshaugen den 6te Marts 1880.

Jeg har slig lyst at skrive til min kjære Severin i Dag for at berolige ham og trøste ham og takke ham, men intet kan naa ham nu derfor maa j benytte min Dagbok til at udøse noget af det j har til ham. I gaar fik j brev fra min dyrebare Ven, stød den ikke fra mig Lykken, mener ham, kunde j støde ham fra mig, som er hele mit Haap, min eneste Trøst og Glæde, nu min Lykke er jo ligesaa afhengi af ham, som hans af min. O j kan vel finne mig lykkelig der eier en saadan Ven, og Gud ved j føler mig virgelig lykkelig. Om somme Stunder det kan være noget mørkt det for ei vi tanke paa, thi j har jo føld paa adskiligt de sidste Maaneder men j eier en Ven den beste for mig. Ingen har j elsket som Severin og han er den eneste Ven j vil have, naar j har han behøver j ei at frygte for noget og j haaber Gud vil lade mig beholde ham.

M.L.

Schulshagen den 8de Marts 1880.

Hvor forskellig det kan være med Folk saa har dog hver sit, i Dag mig i Morgen dig siges der. Nu er Erlings Tur, ikke langer kunde ham holde sig, men har vist forlovet sig igjen og det er kommet frem for Øvrigheten, de har ikke mange

gaaet saa lange som Severin og j, vi holdt det sandelig skjult. Men Folk her veit nu mer lagt sig efter Sladre frafisionen og mange øvervist det Haandverk. Meget simpelt synes j. Hvor j er ergerlig paa slige Sladrehanker der aldrig kan lade Folk i Fred. De skal vistsnart hove i stand en Historie om mig igjen, fordi j ei er bra om Dagen og har ikke vært det siden Severin reiste, det kan komme frem skal de faa sin Bekomst. Blegsoden tror de ikke det er, og j synes det kan være Dem det samme, hvad det er ved j selv, blegsoden skal ikke lokkes lange for at komme frem og naar j hele Dagen gaar og tanker og undres ja ogsaa nogen og graader hvad er da rart. Jeg har meget ondt for Brysted, men det gaar vel over.

Løverdag den 13de Marts 1880.

Nu har j faaet Bre fra min dyrebare Ven, som j har langted saa efter og en deilig Sang, som j blev saa glad i, Alt vidner om hans trofaste Kjærighed gjenom Alt, han kan ike svige, nu dertil er han for edel at han skulde skuffe en stakkels Pige der sette hele sin Lid til Ham og for hans Skyld er beret til at forlade baade Foreldre og Søsken og han er det verd aldrig har j angret han har faaet mit Ja og det har han saa lange j lever. Kan noget være deiligere end vide seg elsket over Alt i Verden som er i mine Tanker Dag og Nat kan j sige, nei Gud være lovet for min Severin igjen er mig saa kjær, nu han er min eneste Ven paa Jorden og j er hans dyre Skat. som han siger i Sangen. Gud hjælper mig Severin til at blive hvad du haaber gid j kunde opfylde alle dine Ønsker At j kunde blive som du i Tanken fremstiller mig, dig i alle Hensunder hjertlig og god. Gud ved det er høeste Ønske og stadige Bøn. Jeg tanker mig saa ofte frem i Tiden ved Severins Side, som hans elskede Hustru O j synes j skal stelle saa for ham og gjøre ham Alt godt. Dog har j en liden Frygt for at gifte mig. Men saa har vel enhver ung Pige, der ser noget længer frem end til Dagen, men Gud der har indsat det giver ogsaa Kraft til hva som kommer, bare j maa blive for Severin hvad hvad han i Sandhed fortjener. Ja, ja Severin det er vist du har mit Hjerte saa lange j lever, og skulde det være Guds Vilie, han tog mig fra dig ved Døden saa søg din Styrke hos ham. Naar j tanker mig Severin skulde dø fra mig efterlade mig alene, O Gud i Himlen fri mig fra slig Skjæbne. Det vilde blive grusomt for den der er igjen, O om j aldrig i Verden skulde se Severin igjen om j havde set ham for sidste Gang. Gud forbyde saadant, lad os Kjære Fader faa hverandre og leve lange og lykkelige mæd hverandre og til siste Time prise den Dag vi fandt hverandre ligsom vi nu gjør. For os ogsaa du til dig Kjære Gud at vi begge her kan hjelpes ad og tilslut naar vor Vandring er endt samles hos dig. Kjære Fader vær han naadig som nu er paa Bølgen følg min Severin Herre, i al hans Fart og før ham hjem sund og vel til mig efter endt Togt. Gud i Himlen bevare os begge.

M.L.

Den 30 Marts. Tirsdagsaften Kl. 7 $\frac{1}{2}$

Hvor lange er det ikke siden j skrev noget i min Dagbog, men j har skrevet Brev til min Ven og det et som var forsvarligt. Men han trang det sagtens efter saa lang Venten. Haabede han snart er over sendte j i Dag, j vil ønske det gaar heldigt og gaar det ikke for det være lige Vel, thi j kunde ei holde mig langer.

Søndag den 11te April.

Atter en lang Tid siden j skrev noget her. Nu venter j saa uhyre paa Brev igjen, det er nu over en Uge siden j fik og j havde troed j havde faaet straks mit var kommet frem, j haaber nu det er kommet frem ordentligt, j er maaske utolmodig, men j langes svar og være bliver det vel nu Erling er reist, han reiste i Gaar, Gud være med ham. Det har vært saan Strid med ham denne Gang ogsaa, Rakel har ei møttet på Møde og ei hit og knapt ud ja været sligt paa alle Maader. At de virkelig tror de kan stenge sligt de gjør Ondt verre. Nu bliver vel vi ogsaa leidne der du, mensaa sandt j kan slippe gaar j ikke. Kan ikke den ene gaa behøver vi den anden. Ligeledes Rakel hun skal vel nu paa Mødet, men var j hende j gik ikke. Hvor j i Dag og mange andre Dage ønsket mig til Plymouth saa j kan faa se min Ven, ved at se mig for sig han troede vel det var min Gjenferd. Jeg har ei vært bra i det sidste, De vil ha have mig til Doktoren, men hvad skal j der, han hjælper vist lidet. Emilie er ogsaa saa syg hun har ganske vist faaet det af Sorg for en Frier hun viste vek, eller hun spøjte en Gang og det taalte han ikke, stakkels hende, hun har vist Tering spytter Blod. Jeg synes det var saa felt da j hørte det kan gaa til j bliver lige syg og maaske dø, saa ung og dø o hvor felt. Hun begynte ogsaa som j er begynt. Stakkels Emilie j vilde ønske hun blev bra igjen.

gid j nu snart fik Brev fra Severin j tror det vilde hjepe lidt paa mig. La Gud hjælpe os alle hvor snart er det ikke gjort. Dog j burde være saa lykkelig der eier den Mands Kjærlighed j elsker saa høit. Og j er det ogsaa det er vist.

Den 13de April.

Nu har j faaet Brev som j saa inderlig langted efter, men j er for snar i min Beregninger j synes det varte saa lenge og han skrev Dagen efter. Endnu langer bliver det at vente naar han kommer til Amerika, men det gaar vel med Guds Hjelp. I gaar var j hos Doktoren j har ikke vært bra i Dag men det gaar vel ogsaa. Blegsoden er langvarig og det skal uhyre lidet Til for det kommer igjen. I gaar var j ogsaa beden til Frøken M. Smith men j vilde ikke gaa saa sandt j slap, Kan ikke den ene gaa Behøver heller ikke den andre. I Morgen den 14 er Tante Sophie 60 Aar O du tank naar j bliver 60 Aar hvis j nogensinde opfylder den

Aalder, og da er Severin 61. Tro hvordan det da er eller om vi lever, Gud alene ved det. Jeg er jo ikke saa ung nu snart 22 Aar, j synes j skulde ike være saa gammel. Det er godt Severin er eldre.

Den 1te Mai 1880 Schulsehagen.

Jeg mener det bliver langer og langer mellome hver Gang j skriver i min Dagbog, j faar vist ikke udskrevet den til Vinteren, den skal gjennemleses. Nu havde j lidt at sige om en Tandoproration. Jeg har, j kan nesten sige til Altandet, ogsaa havt Tandpine. Søn nedenunder Hr. Andersen har i disse Dage taget Tandlege Eksamen og han vilde gjerne se paa, mine Tander. Jeg gik da ned, men det var voldsomt. Jeg trak du en Tand, men det var den rareste j har taget, j rent besvimte og til Belønning vilde Gutten have en Kys. Det var sandelig ikke godt at greie sig for ham, havde han været rigtig mandig havde han taget en, men heldigvis var han bange. Det var Folk i Verelst ved siden af og j sagde hvis han ei lod mig i Fred robte j paa hans Mor. Nei det troede han j ei vilde gjøre, j mente jo, slikt Bøn om en Kys har aldrig j hørt. Jeg spurgte hvorfor han vildehave den, jo for gammelt Kjendskabskyld. Det er ei første Gang Hr. Magnus Andersen har kravet Kys af mig, men ikke paa den Maade, men j slap fra ham og j har lovet ved mej selv at ingen fremmede Mand uden min Severin skal have nogen Kys af mig. Min Fetter Hr. Schytte synes ogsaa han burde have en Kys, men nei ingen uden Severin skal have dem, han skal faa de alle. Erling tog sandelig en Kys her i Vinter ellers er Severin den siste j har kyset og vist den første j skal kyse igjen. Jeg er ei bra om Dagen, igjen den gamle Blegfeber og vist noget sterkere i aar som jo er rimelig det er vel det ei bliver Tinng, thi jtanker og langter saa. Men Gud hjelpe os. Jeg skal vist reise bort for at blive bra.

Den 8de /5 Bjerke i Hoksogn. 1880.

Jeg har ikke Blek faaet fat paa endnu, men j benytter hvad j har. Nu er j langt fra Christiania, Blegsoten jager mig fra Byen eller Doktoren for Blegstens Skyld. Jeg havdehavt bedre Lyst til at være i Hovedstaden nu siste Sommer vi er der, men j maatte jo afsted. Og tænk saa de kjære Brevene som j venter hvor lang Vei har ikke de før det rekker mig. Jeg reiste fra Christiania 6 $\frac{1}{2}$ og kom til Vestfossen 10 $\frac{1}{2}$ og her til mit Bestemmelses Sted Kl.2. I Dag den 10de Mai er j 22 Aar Her er ingen som ved om Det. Jeg har gaaet en lang Tur i Dag alene, j var saa sorgene dig mine Tanker dveled hos Vennen som er saa langt vek Gid j dog snart faar høre fra ham. Og Gud i Himelen hjelpe os begge til at naa vort Maal med Guds Velsignelse thi han har ført os sammen hvorfor skulde han ei fulføre sit Verk. Dog Heren give os begge Styrke til med talmodighed at bære hams Byrde som han lægger paa os og finder gavnlige. Lad mig tro af ganske Sjæl, Gud

gjort alting vel, ligeledes min Severin lad ham tro af ganske Sjel Gud gjør alting vel, Jeg leser en Bog om Kvelden hvorledes den bør værei alle Ting og Skillinger, det var ingen Sag kunde man være slig. Men Gud hjelpe mig til at j maa blive saa at Severin kan være tjent med mig hvis det engang bliver saa j faaer ham.

Bjerke den 11te Mai.

Tank nu er j i mit 23 Aar, liver dog rent gammel, bare j maathe blive frisk, thi denne Sygdom er da saa rent til, dog Gud hjælper vel. Bliver j bare glad saagaar nok Sygdommen over men dette hjælper hvist en stor Del, j bør j takke Gud for det er saa. Mor havde sagt det til Madam Bjerke at j var hemmelig forlovet, hun tror vel kanske selv at det meget er af den grund j blev syg denne Gang. M. Bjerke siger j skal gifte mig, og det bliver vel saa min Severin at vi giver hverandre Haanden for at vandre sammen gjennem Livet saa lange Gud under os Livedage og naar de er forbi takke for hvad vi har havt og leve saa vi kan mødes hvisshed hvor ingen skal skille os ad.

Bjerke den 14de Mai 1880.

Jeg er saaa forunderlig trist om Dagen og længter saa usigelig efter Severin, j hekler paa den Pung j vilde give ham til sin Gebursdag, om han viste alle mine Tanker medens j arbejder paa den, ja kunde han læse dem, hver Maske vilde vist have sine Ord. Jeg er ei bra om Dagen og har saadan fornemmelse at j heller ikke bliver bra, men j synes det er saa felt, hvad vil vel min dyrebare Severin sige naar j var ikke mer, dog j tror nok vi endnu engang skal sees. Ja maaske under Gud mig endnu en Levetid, men mit Bryst synes j siger intet godt Dog gid det var Indbildning thi j har ei Lyst til at komme i Jorden og blive glemt. Tank saa ung, men Gud raader for Alt, hvad hjælper det mig, naar det var Guds Vilje, du faar hjælpe mig kjære Gud til at blive tilfreds med hvordan du gjør og hjele Dem som bliver igjen at vi kan samles hos dig, hvor vi skal ikke skillles. Bered mig for dig kjære Gud og lad mig blive slik. Taarene vader min Skrift, men j kan ei holde Dem tilbage naar j tanker paa Severin og Erling o naar de kom hjem og j var ikke mer, men Herren give dem Kraft og Styrke, hvis saa er hans Vilie. Gid j med Frimodighed kunde sige Herrens Vilie ske, uden Suk og Taarer. Tro hvor han er henne min kjære Gut. Gud være med Ham. Her galer Gøgen baade tidlig og sent, det var det sidste j hørte i Gaaraftens og det første i Dag før det blev ganske lyst.

Bjerke den 15de Mai.

I Dag har j faaet Breve og Fotografiet som j tog j synes det er noksa bra j er magrere end før men det er vel rimligt j er jo ei bra. Fra Carl fik j Gratulastion i Anledning den 10 Mai, han var i Kristiania, men j ikke, han sagde igjen han vilde

forsøge at komme ind paa den Tia og det gikk saa. Stakkels nu skal han snart i Salen til Ibsen.

Bjerke den 20de Mai 1880.

Fremdeles er j paa Bjerke j trives vel her bare j blev flink igjen saa j kunde komme hjem og hjælpe dem hjemme vi har jo meget travelt og her skal j gaa til ingen Nytte, Jeg ser Spor af mine Taarer paa Bogen, men de faar da sidde, Jeg er fremdeles ikke bra men haaber paa Tiden. Jeg har taget med mig Severins siste Brev og j læser det immer og immer, det er saa gilt at lese hans Breve. Nu venter j snart fra Amerika hvis alt har gaaet vel og Gud forbyde andet. Jeg faar jo haabe det beste, og j ved jo Gud gjør alting vel, gid saa sandt vi kunde Tro det og sætte al vor Lid til ham, han vilde være slig Trøst i Sorgens Stund, Gud i Himelen hør min Bøn at føre mit Hjerte til dig at j naar mine Dager er til ende kunde vandre med Fred, Ligeledes beder j for min Severin at Gud ogsaa vil føre hans Hjerte til sig, for alene med Gud kan vi tanke os Lykke i Verden, Kun ved hans Velsignelse, Broder Erling og alle mine kjære har bedt for, Gud hør min Bøn og styrk alting vel.

Bjerke den 24de.

Jeg har modtaget Brev fra Mor hvori hun siger at Far er i Skien (det var i Pinsen nu er han vel hjemme) og der skal min Sag faare vor Sag, Severin og min. I Dag venter j Brev hjemmefra for at høre. thi han er vel nu kommet. Det er lige som j venter en Dødsdom saa sagde j og til Mor i et Brev, Gud alene ved hvordan det vil gaa og om j nogensinde faar den Lykke at eie min Severin, men hvordan det gaar staa os du bi kjære Gud, du har sagt som dine Dage er skal din Styrke være lad os tro dette Hjalpe min stakkels Gut og lad Morgendagen blive til Velsignelse for os begge, til at føre os nærmere dig.

Bjerke den 28de Mai 1880.

Jeg har nu faaet Brev fra Mor hvor hun siger mig Resultatet paa Skiensturen for Severin og mig. Jeg skulde aldeles negtes al Forbindelse med Severin, mine Breve var framkommet og det skulde være stop. Marie Smith hindrede at j blev tiltalt nu af hvad Grund vites ikke Mor. Mor bad mig nu overtanke Alt og sige hende hvad j vilde, men hvad skal j gjøre j kan intet Skrit gjøre, men haaber paa Gud og j vil forsøge at sette min Lid til ham, ham alene kan hjælpe mig. Naar det har gaaet en Tid vil det vel blive bedre eller finder Gud veien. Gid baade Severin og j kunde overlade Gud vor Sag, han styrer alting vel. Det kan jo i tidens Løb saa meget forandres.

M.L.

Jeg har faaet Brev fra Erling i Havre, det kom hjem og Far brakdet for han vilde se om Erling brugte franske Udtryk. Dessverre j tror nok Grunden var af en anden Sort. Han fik ogsaa se at Erling havde fotografert sig og at j var Medvidene heri. Ja saa er det naar man skal være alle steds saa finder man ofte hvad man ei vil have.

Bjerke den 3de Juni 1880.

Endnu er j paa Bjerke. Jeg blev saa underlig tilmade ligesom mig ventede en Ulykke, men til sine Tider kan vel saadant komme uden egentlig have nogen grund. Jeg kan ei sige andet end j nu venter paa Brev fra Severin skjønt det kanske endnu er tidligt dog bare det har gaaet ham vel, denne vaar har vist vært ualmindelig Stormfuld, Erling havde og stormfuld Overreis, han siger i Brevet "Vi troede vi kom du til Sommer og istedet har vi som Høststorme og Vinterkulde." Ogsaa Erling har en lang Reise for sig. Gud i Himlen være hos mine Kjære paa Søn, de mer end andre trænger hans Hjælp synes j, dog vi trænger dig o Gud alle vi elendige Mennesker, gid vi kunde vende os til dig da vilde vi undgaa mangan Plage, o at det skal være saa snart at vende sig til ham, der gjør alting vel, men Gud maa forbarme sig over os og hjælpe os, thi vi ser vor Hjælpløshed.

M.L.

10de Juni 1880 Bjerke.

O hvor trangt og tungt det ofte synes i Ventetiden, nu er det snart 8 Uger siden Severin sendte mit siste Brev til mig og nu vennter j virkelig alvorlig paa Brev og maaske er det endnu for tidlig dog j synes Tiden bliver lang. Jeg er dog nu torlig bra, men det er ei godt at bra naar j har saa mange underlige Tanker.

Bjerke den 15de Juni.

I Dag fik j af Md. Bjerke en Uldverkens Kjoletøi, som j skulde have paa naar j om Aftenen i Laurvig gik med min Kjæreste, ja Gud i Himelen ved om j kommer til at gaa med ham, dog vil j haabe det beste. Herren hjælper hvis det er hans Vilie, og han giver Styrke til Alt. Endnu intet Brev min Tolmodighed, Tolmodighed behøves. Mor synes det best hvis j skrev til Severin at holde op en Tid, j sagde hvis det var mig muligt skulde j gjøre det. Og kanske kan j til Vinteren kommer han jo og Tiden gaar hurtigst, ved Guds hjælp.

M.L.

Christiania den 22 Juni 1880.

Nu er j kommet hjem igjen og det finder j mig godt i, j har ogsaa nu ligsom faaet Udsigt for Severin og mig. Jeg sad i gaar og sukked og var paa Graaten for min Severins Skyld. Saa siger Mor, du har intet at sukke for Mor", "Nei det kan den sige som er udenfor svarte j" Ja det ved j vel men paa slig Betingelse "svarte J. "Nei ikke paa nogen Betingelse, for j er og med svarte Mor" de vogter sig vel for at faa sligt for Retten j har jo og min Stemme, Det var jo en herlig Udsigt for mig, ja j er bleven ligsom et andet Menneske synes j. Maaske kan vi til Vinteren faa den hyggelige Tid vi saa ofte har langted efter. I Dag talte vi om tiden, j synes Marine Sølsberg var saa gammel hun var 23 Aar Søndag, end du a Mor siger Anbjørg til mig, hun synes vel hun er forsørget siger Mor. Slige Tegn til at de anner mig som forlovet er saa morsomme synes j. Ja du skal se elskede Nu alt bliver godt til slut.

M.L.

Schulsehaugen St.Hansaften 1880.

Jeg sider alene hjemme da alle er gaaede paa St.Hanshaugen for at se Blee's. I Dag har j faaet Brev fra min Severin. Har j ventet lange har j sagtens faaet Vederlag. Gud i Himlen være lovet at han har ført dem vel igjennem alle Farer og lykkelige i Havn. Og Gud være ligeledes lovet at j har en slig Ven, det Brev j har faaet i Dag har fyldt mig med saa usigelig Glæde og kan j ei have Grund hertil du har en slig Ven, jo j kan vare glad og lykkelig, det er den rette Medecin for mig saa megen Glæde Gud i Himlen lade mig leve og gjengjælde dig det og du Herre fuldfør vor Lykke, før os til Maalet.

M.L.

Laurvig den 11de November. 1880.

Det gaar sagtens sagte med Skrivningen i min Dagbog, men lit kommer det vel. Nu er vi da reist fra Hovedstaden og er kommet til Laurvig. Det er rart at være saa aldeles fremmed paa et Sted men j tror j kommer til at trives her, thi Byen er hyggelig og livlig, dog et savn j her som hjemme, min kjære Sømand I Gaar saa j de havde faaet Lads, det er saa morsomt at se Skibets Navn i Bladet.

Laurvig den 25/1 1881.

Ja her kommer du til at lære mange Tanker Severin, altid vidner de om min Kjærlighed, som fremdeles er den samme. Gud hjælpe os nu, hvor felt det er for mig kan j ei sige, men du kan skjende paa dig selv. Dog et har j, vi skildes som Venner, maaske Gud vil føre os sammen om en Tid, lad os altid stole paa Herren, thi han fører os dog igjennem. Lad os fortsætte Dagbogen i hverandres Bøger, maaske vi med Tiden endnu en Gang kan faa bytte. Jeg kan ei lade være at haabe j thi j synes Gud maa være barmhjertig. Gid du altid vil mindes mig som en Kjær

Veninde Severin, altid mindes j dig som min elskede Ven, du er den eneste j har elsket, Gud velsigne dig og lønne dig for alt.